

Klageren er etnisk somali og sunnimuslim af trosretning født i [en by i] Lower Shabelle, Somalia. Klagerens seneste bopæl forud for sin udrejse af Somalia var [en by i] Middle Juba, Somalia. Klageren tilhører klanerne [...], [...] og [...]. Klageren har ikke været medlem af politiske eller religiøse foreninger eller organisationer eller i øvrigt været politisk aktiv. Klageren har som asylmotiv henvist til, at hun frygter at blive slået ihjel af al-Shabaab eller sin ægtefælles familie. Klageren har til støtte for sit asylmotiv oplyst, at hun er født uden for ægteskab og derfor i sit hjemområde – herunder af al-Shabaab – anses for et uægte barn. Klageren har til støtte for sit asylmotiv oplyst, at hendes ægtefælles familie var imod ægteskabet, fordi klageren blev opfattet som uægte barn. Hun indgik ægteskab med sin ægtefælle i [foråret] 2010. Hun og ægtefællen blev opsøgt af ægtefællens familie i [vinteren 2010/2011], hvor de blev slået som følge af, at de nægtede at lade sig skille. Klageren blev efterfølgende opsøgt af sin ægtefælles familie flere gange, hvor de truede med at slå hende ihjel, hvis hun ikke lod sig skille fra ægtefællen. Klagerens familie blev endvidere opsøgt af lederen af al-Shabaab i hendes hjemområde, [F], og andre personer fra al-Shabaab i [vinteren 2011/2012], hvor hendes mor, stedfar og ægtefælle blev tvunget til at følge med. Stedfaren blev dræbt samme aften, og ægtefællen blev slået. Personerne fra al-Shabaab truede moren med, at hun også ville blive slået ihjel, men hun blev efterfølgende løsladt. I den efterfølgende periode frem til klagerens udrejse blev hun opsøgt af personer fra al-Shabaab flere gange og truet med at blive slået ihjel. Hun modtog tillige et brev fra al-Shabaab, hvorefter hun skulle henvende sig i deres base i [klagerens hjemby] hurtigst muligt. Hun udrejste derfor fra Somalia i [efteråret] 2014. Udlændingestyrelsen meddelte [i foråret] 2016 klageren tidsbegrænset opholdstilladelse i medfør af udlændingelovens § 7, stk. 3, jf. daværende praksis, hvorefter udsendelse til det sydlige og centrale Somalia fandtes at udgøre en krænkelse af Danmarks internationale forpligtelser, herunder Den Europæiske Menneskerettighedskonventions artikel 3. Udlændingestyrelsen lagde særligt vægt på Den Europæiske Menneskerettighedsdomstols dom af 28. juni 2011 i sagen Sufi og Elmi mod Storbritannien. Udlændingestyrelsen lagde således til grund, at klageren havde behov for beskyttelse henset til de generelle forhold i det sydlige og centrale Somalia på daværende tidspunkt. [I foråret] 2019 har Udlændingestyrelsen truffet afgørelse om ikke at forlænge klagerens opholdstilladelse i medfør af udlændingelovens § 7, stk. 3. Flygtningenævnet kan ikke lægge klagerens forklaring om sine konflikter med al-Shabaab og sin ægtefælles familie til grund. Nævnet har herved blandt andet lagt vægt på, at klageren under asylsagens behandling har forklaret divergerende om, hvor ofte hun blev opsøgt af al-Shabaab, hvornår hun modtog brevet fra al-Shabaab, og hvornår hun sidste gang blev opsøgt af ægtefællens familie. Nævnet lægger til grund, at klageren ikke er profileret i forhold til al-Shabaab. Flygtningenævnet lægger derfor endvidere til grund, at klageren udrejste som følge af de generelle forhold i Somalia på det pågældende tidspunkt. Flygtningenævnet skal herefter vurdere, om der på nuværende tidspunkt er anledning til at antage, at de generelle forhold i det sydlige og centrale Somalia, hvor klageren kommer fra, er sådanne, at en tilbagesendelse af klageren til Somalia vil udgøre en krænkelse af Danmarks internationale forpligtelser. Flygtningenævnet finder efter de foreliggende baggrundsoplysninger, at situationen i [byen], hvor ansøgeren kommer fra, er ændret således, at ikke enhver ved sin blotte tilstedeværelse vil være i risiko for overgreb i strid med EMRK artikel 3. Flygtningenævnet har lagt vægt på, at AMISOM efter de foreliggende baggrundsoplysninger siden marts 2014 de facto har haft kontrollen i området. Forholdene i området er – selvom de fortsat er skrøbelige og uforudsigelige – forbedrede, og ændringerne findes ikke at være af helt midlertidig karakter. Efter en samlet vurdering af baggrundsoplysningerne finder Flygtningenævnet, at situationen er af en sådan karakter, at en udsendelse af klageren til [hendes hjemby] ikke længere udgør en krænkelse af Danmarks internationale forpligtelser. Flygtningenævnet bemærker, at en midlertidig opholdstilladelse meddelt i medfør af udlændingelovens § 7, stk. 3, med henblik på

midlertidigt ophold ikke vil skulle forlænges, såfremt de forhold, der førte til tildeling af beskyttelsen, ikke længere kan begrunde beskyttelse. Beskyttelsen mod inddragelse i udlændingelovens § 26, stk. 1, finder ikke anvendelse ved afgørelsen af spørgsmålet om forlængelse af en opholdstilladelse meddelt i medfør af udlændingelovens § 7, stk. 3. I henhold til Den Europæiske Menneskerettighedskonventions artikel 8, stk. 1, har enhver imidlertid ret til respekt for blandt andet sit privat- og familieliv. Ingen offentlig myndighed må gøre indgreb i udøvelsen af denne ret, medmindre det sker i overensstemmelse med loven og er nødvendigt i et demokratisk samfund af hensyn til den nationale sikkerhed, den offentlige tryghed eller landets økonomiske velfærd, for at forebygge uro eller forbrydelse, for at beskytte sundheden eller sædeligheden eller for at beskytte andres rettigheder og friheder, jf. artikel 8, stk. 2. Det følger af Den Europæiske Menneskerettighedsdomstols praksis, at indgreb i udlændingens privat- og familieliv skal stå i rimeligt forhold til de formål, indgrebet skal varetage. Det fremgår af afgørelser fra domstolen, at der ved proportionalitetsvurderingen foretages en afvejning af en række forhold, herunder udlændingens tilknytning til opholdslandet, varigheden af opholdet i dette land, alderen på indrejsetidspunktet, familieforhold i opholdslandet, sproglige forhold og øvrige tilknytningsfaktorer, herunder arbejde og uddannelse. I afvejningen indgår endvidere tilknytningen til oprindelseslandet, så som opvæksten og bopælstiden i oprindelseslandet, sproglig og kulturel tilknytning hertil, familiemedlemmer i oprindelseslandet samt uddannelses- og værnepligtsforhold. Ud over EMRK indeholder også andre konventioner, blandt andet FN's konvention om borgerlige og politiske rettigheder, bestemmelser, der kan have betydning for, om Danmark som følge af internationale forpligtelser er afskåret fra at nægte klageren fortsat ophold i Danmark. Det er oplyst om klageren, at hun er født i 1991 i Somalia og har boet i [en by i] Somalia, frem til sin udrejse i 2014. Hun indrejste i Danmark i [efteråret] 2015. Hun taler somalisk. Hun har bestået Prøve i Dansk 1. Hun har ingen familie i Danmark. Hendes ægtefælle, tre døtre, mor og tre søskende bor i [en by i] Somalia. Hun har alene haft fuldtidsarbejde i Danmark siden [foråret] 2017. Hun er sund og rask. Flygtningenævnet bemærker, at klageren ikke kan anses som en enlig kvinde uden mandligt netværk. Flygtningenævnet finder, at der foreligger et legitimt eller anerkendelsesværdigt formål, jf. EMRK artikel 8, stk. 2, der kan begrunde indgreb i de ved EMRK artikel 8, stk. 1, beskyttede rettigheder. Da klageren er meddelt opholdstilladelse i medfør af udlændingelovens § 7, stk. 3, er opholdstilladelsen givet med henblik på midlertidigt ophold. Klager har således siden meddelelsen af opholdstilladelsen [i foråret] 2016 været bekendt med dennes midlertidige karakter. Flygtningenævnet finder på denne baggrund og efter en samlet vurdering, herunder en konkret afvejning af klagerens tilknytning til henholdsvis Danmark og Somalia over for Danmarks interesse i varetagelsen af et legitimt eller anerkendelsesværdigt formål, at en nægtelse af forlængelse af klagerens opholdstilladelse ikke vil være i strid med Danmarks internationale forpligtelser, herunder retten til privat- eller familieliv, jf. EMRK artikel 8. Flygtningenævnet finder herefter ikke anledning til at hjemvise sagen til fornyet behandling i Udlændingestyrelsen som påstået. Flygtningenævnet stadfæster derfor Udlændingestyrelsens afgørelse.